

V roce 1939 bylo předepsáno 380% obecních přírůstků, předpis nájemního a obecních pozemků činil 3.622 Kč 50 h. Pozemky byly v r. 1939 nově vydraženy na další období 6 roků, při čemž se docílilo o 600 Kč ročně více, než v uplynulém období. Z položek příjmových se hlavně uvádí: daň z nemovitostí 735.65 Kč, z přírůstků hodnoty nemovitostí 793,-, z přírůstků parů dobytčích 1074,- Kč, z máproju 819,-, z mávěsti 16.50 Kč. Z položek výdajových: úhrada schůdků v rozpočtu újezdů městské školy v Solnici částkou 568.70 Kč, příspěvek na elektroodbornou linku na Dělnici 600,- Kč a na motorovou stříkačku 1. splátka 10.000,- Kč. Rozvahový účet obecního jmění na konci roku 1939 je následovně v účelní závěreč sestaven:

Úhrn aktiv dle účelní inventár.	- - - 38.372,-
" aktivních nedoplateků	- - - 1.330.60
Pokladni holovost řád. účelní	- - - 322.16
" " mimořád. "	- - - 1.246.80
Fond bonifikační	- - - 9.95
Saldo	41.281.51
Úhrn pasiv dle účelní inventár.	- - -
" " nedoplateků	- - - 257.50
Fond bonifikační	- - - 9.95
Hav čistého jmění	
1/1. 1939	- - - 38.013.56
Přírůstek v r. 1939	- - - 3.000.50
Hav čistého jmění 31. prosin. 1939	- - - 41.014.06
Saldo	41.281.51

Na konci roku 1939 neměla obec řádných dluhů.

Schůze obecní rady, zastupitelstva a komisi se konaly od jara r. 1939 v přízemní místnosti ve škole vedle kabinetu, kterou společně naváděla Kampulická, obec, elektrár. družstvo a místní školní rada. Do majetku obce přišel z toho 1 stůl, 4 židle a vřeták v ceně 630,- Kč.

19. 11. 1947

Rok 1940 - 45.

Pamětní kniha dějů obce byla vedena v časovém pořadí do konce r. 1939. Kronikářem byl skoro od počátku Jan. Kanišek, říd. uč. v Brocné. V r. 1940 byla Pamětní kniha na příkaz okres. říd. v Rychnově n. Kn. odevzdána okres. říd. Z let následujících na okupační pověření Jan. Kanišek nřklne porušenky a nejdůležitějších událostech, které měly ohlas ve dějích obce.

Přišlo 6 dlouhých let národního ponižení a poroby, v r. 1945 vlast osvobořena, nastala doba budování 2. republiky, ale nedůlosti, které se dotýkaly dějů obce, dále rozvoj obce a životní poměry obyvatelstva od r. 1940 - 56 by věšly brzy v zapomnění, protože Národní výbor, který po osvoboření v r. 1945 převzal správu obce, i ten, který byl v r. 1950 vyměněn, tuto kulturní povinnost vedení rademnic opomíjel a konečně se ani nestaral, aby důležitější archivní spisy, z nichž by mohl kronikář čerpat, byly řádně uchovány a tím byla ztracena pravě podati aspoň přehledné souhrnný nápis na dobu 16 let.

Na žádost kulturního odboru Okres. nář. výb. v Rychnově n. Kn. ujal se někdo doplnění kroniky opřel Jan. Kanišek, býv. říd. uč., nyní důchodce v Brocné, ale až ke konci r. 1956 a pokusil se dle svých některých poznámek z války, svých vzpomínek a některých událostí místních podniků (ale těch bylo málo), rekonstruovat vývoj a život obce a ohlas našich a světových událostí v roce 1940 - 1956.

Tato souhrnná zpráva obsahuje 2 stati a sice: 1) dobu okupace od r. 1940 - 45 a za 2) události od osvoboření r. 1945 do konce r. 1956.

Z úvodu kronikář poručuje, že tento nápis provádí ve věku 66 roků a pravá ruka, skrývající se zkrakováním šlach působí mu obtíže při delším psaní, což se projevuje v nápisích. V r. 1940 ohlásil živnost krejčov. Karel Hýlenka Brocná 11, ačkoliv již hodně pokročil před tímto řemeslem provádek. Živnost kovářskou a proskovářskou provozuje Václav Peterka, Brocná 28. Jiných řemeslníků v obci není.

Hospodář. život, řemesla.

Na jaře 1939 vznikl hostinec u Věraovic čp. 8. Hostinské míst-
nosti byly zde přestavěny na obytné. Hostinská živnost je teď
jen u Lenfeldů čp. 23, kde je též smíšený obchod.

V obci je Krampelička, která provádí též pro reméděle společný
nákup umělých hnojiv, vápna, bramb. sad., uhlí a jiného.

Ke dni 31. XII. 1940 bylo na vkladu úspor. 628.065,85

prohlásov. na radu. 209.855,-

" " bč. úř. 16.722,65

Představenstvo Krampelič. : Václav Křižánek, pol. Brocná 6., staros.
Františ. Popr, " Věra 1, násm.
Měchad Václav, " Brocná 17, člen př.
Josef Cvejn, " " 25, " "
Frant. Lenfeld, " Věra 29, " "

Obkladník a účetní : Janoš. Krampelič, říd. úř. Brocná.

Výstavbou silnice Kvasiny- Brocná- Hlině dosáhla zdejší
obce silničního spojení na všechny 4 světové strany. Nastal
živější provoz, protože nákladní auta z Dobrušky do Dobré
projíždějí zdejší obcí.

V r. 1943 byla postavena telefonní linka ze Skuhrova u. Běl. do
Brocné a veřejná hovorová byla zřízena v hostinci u Lenfeldů.

Celkový náklad asi 25.000 Kčs byl poručí, asi v r. 1944 uhrazen
subvencí kem. úř. v Praze 35.000 Kčs, takže se subvence týkala
na úplné splacení starého obecního dluhu a u okres. úř. v
Rychnově u. Ku. byl naplacen kamem na opravu obecních cest v
obnosu 7.000 Kčs, které sám MNV nechal propadnout.

Postavení telefonní linky bylo nutno u vedoucích staroby najist
několika kusami, kůňaty, maslem a vejci, jak za války při
nedostatku ve městech jinak nemohlo být. Jeden vedoucí staroby
měl pak po válce nějaké vyšetřování za darování vajec.

V r. 1940 bylo v Brocné 50 reméd. rudvodů s plochou nad 0,50 ha.

Celková výměra všech pozem. při sčítání 28. 40 byla 363,70 ha.

Z toho byla :

orná půda 291,19 pastviny 6,89

dom. zahr. 0,14 lesní půda 6,45

ovoc. sady 6,87 trav. pl. 5,50

Oseva na orní půdě :

žit. oz.	40,53	směs. obil.	33,82	hořč.	0,26	krav. s.	1,83
pšeu. "	48,29	" luž.	8,28	ječel	53,38	řepa	0,52
ječmen j.	35,36	bramb.	28,97	vajř.	2,97		
" oz.	0,21	řepa krm.	15,09	směs. (rub.)	3,07		
oves	13,27	len	3,-	sl. lou	2,21		

V r. 1940 nastal povinný osev 3 ha lnu pro reméděle nad 5 ha.
Reméděle ve zdejší obci nemohli pěstovat len, protože se většinou
kaplecelil a obilím se ručně pchal, stroji na pchání lnu ještě
nebylo.

Do velikonoce 1940 dodávalo dobrovolně jen několik remédělců
mléko do mlékárny v Opocně. Od tohoto času byli nuceni vši-
chni remédělci dodávat mléko. Pro svoji potřebu mohli si po-
nechat 3/4 l na 1 os. denně. Sběráním mléka byl po mnoho let
Františ. Nosek, maloremédělce v Brocné čp. 13 a sběrna byla
ve skladu Krampeličky.

Chovateli dojnic měli mléčné nárnary, do nichž měli naplňovat
denní výrobu mléka. Z těchto nárnarych byl sestavován měsíční
sumář, který nejčastěji vedl Karel Koucký, pol. Brocná 40 a po-
ručí Jos. Drušner, pol. v Brocné 22.

Domní odštědivky na mléko byly naplombovány 16. I. 1941.

Šrotovníky byly naplombovány na podzim 1940 a mohlo se pak
šrotovat stanovene množství krm. na povolení okres. úř. v ur-
čitém dni na dorozu předsedka okres. úř. Poručí byl funkci
vykonával většinou úřad. Machán ke spokojenosti remédělců,
protože dovoloval šrotovat i větší množství obilí.

Mleli se provádělo na mleci povolení z obec. úřadu ve stano-
vených mlýnech, ale remédělci mleli na černo a poručí celé
firmy obilí bez povolení se odvářely hlavně do Dubnova mlýna
v Solnici.

I během války byla prováděna malá mechanizace v reméděl.
oprávováním nových strojů jako mlátiček, Bacher. pluhů a
řac. strojů. První samovar a traktor si pořídila v r. 1941
a 1942 rolnice Anna Věraovic Brocná 8. V tom čase byly
tu též 2 pěší vozy na gumkách.

I. Hosp. život,
dodáv. mléka.

I. Hosp. život,
šrot, mleli.

I. Hosp. život,
mechan. v rem.

Urnělá hnůjov, vápno a bramb. sad. opatrovala místní Komuničková. Ve válce se dostal zvýšený příděl drasel. hnůjov na nízké ceny, počítával se však nedostatek superfosfátu, kterým se do války hodně hnůjilo. I přes tento nedostatek byly za války dobré úrody, protože půda byla dobře obdělána a prohnována z dřívějších let.

žatečný dobytek na dodávku najišťovala komise. Určený kontingent na dodávku se v průběhu let obliční sháněl a neobešlo se to bez mrzutosti. Později byly dodávky dobytka stanoveny předem na 1 rok dle výměry porůvků a tak rozměrně, že byly plněny bez větších obtíží, došla ke konci války byl dobytek na dodávku nabízen.

Někteří reméděli na války dohledovali choovní plemenné býčky na aukční knihy. Chovatelem 1 plemenného býka byl rolník Josef Vohl a druhým chovatelem byl rolník Václ. Kulštyr. Chovatelem plemenného kance byl rolník Josef Junc. Plemenný korel byl u Jarosl. Ehly, pol. v Brocné 5.

Všechny plemenné opatrovala obec a náklad se rozepisoval na držitele dobytka.

Starostou obce byl až do října 1941 František Pop, pol. Víska 1. Protože pak ve válce přibývalo nových úkolů a povinností, těžko zvládal zmenovaný obecní agendu a tak na podzim 1941 předal starostenskou funkci náhradní Metk. Vaničkov, pol. v Brocné 17, ovšem jen na přechodnou dobu, protože zemr. úm. v Praze, obecní zastupitelstvo v Brocné rozpuštěno a od 1. X. 1941 jmenoval správní komisi v tomto složení:

předseda : Jarosl. Kanašek, říd. úř. v Brocné
místopředs. : Josef Vohl st., rolník v Brocné 4,
člen : Václav Vassálko, " " 33.
náhradní : František Pop, " Víska 13.

Správní komise uvedla zanedbanou obecní agendu do pořádku a trvala až do konce 2. svět. války.

Obecním poslem byl už za staros. Václava Danička, dále za staros. Františka Popa a za Protektorátu až do konce 2. svět. války František Nosek, malozeměd. v Brocné 13.

V listopadu 1941 zemřel bývalý starosta Václav Daniček, pol. v Brocné 42, který zastával starostenskou funkci až 13 let, až do r. 1931. Za jeho řízení se začala provádět úprava obce, částečně na kamalirac, stavba silnice Kvasiny - Brocná a elektrizace obce.

Do října r. 1938 velitel sboru Josef Švorc, pol. a puškar v Broc. 3, který byl členem hasičstva 28 let, byl krátce velitelem Fr. Nosek, pol. v Brocné 30 a staros. sboru Frant. Pop Víska 1. V r. 1940 byl na přechodnou dobu velitelem František Šupfeld, pol. Lva - Roudná a v r. 1941 Josef Pop, pol. Brocná 1. V r. 1943 byl zvolen velitelem Karel Štylka, krejčí v Brocné 11 až do r. 1949. Přidání těchto funkcí během války působilo nepřetržitě na rozvoj sboru, jehož činnost se uplatňovala.

K zásobovací a vyživovací službě za války (potrav. lístky, mléka povol., provol. dom. poruč. šaten., habáren. a jiné) byl obecnímu úřadu přidělen v r. 1940 Eduard Škop ze Solnice a později asi v r. 1943 Josef Kolyška, oba příslušníci bývalé finanční stráže. Pro výdej prokázek na obuv, textilie, pláště na kola a jiné byla sice křídlena komise z několika občanů, ale přes to zásobování referenti vydávali prokázky předemstně těm lidem, kteří měli možnost je odměňovat, mabolem, výslovnkami a i hezkým řečnickým slověním.

Asi za 14 dní po atentátu na Heydricha v Praze, asi koncem června 1942, přicházela se od Bílého Újezda několik osob a náklad. fašist. aut. Hitlerovští vojáci rozběhli se ihned po vsi a při domovních prohlídkách hledali směr zbraně nebo jiné předměty k usvědčení pachatelů. Nic ne našli, ale pudili v obci rozruch. Při té příležitosti navštívili Josefa Kouckého, námeč. ze Solnice, zdejšího podačka, ale po zjištění jeho političnosti ho zase propustili.

Často přicházela do obce hospodář. kontrola. Většinou to byli čeští kontrolori a nechtěli přivádět reméděle do pokut, ale někteří si počínali hůře než Němci. Kontrolovali výdej potravn. lístků a jiných při zásob. slavy dobytka, dřevě, plnění všech dodávek. Bylo třeba Němce upravit na nějaké občerstvení a pak kontroly nebyly tak důkladné a divoké, takže reméděleli vyvářeli kromě mužských pokut bez pohromy.

II. Polit. a věř. úř.
Úmrtí býv. staros.
V. Danička.

II. Polit. a věř. úř.
Mas. orgau. - has.

II. Polit. a věř. úř.
Zásobov. služ.

II. Polit. a věř. úř.
Atentat na Heydricha

II. Polit. a věř. úř.
hosp. kontrola.

V r. 1940 bylo pokračováno se stavbou silnice Brocná - Ilčiné a došlo se až k polotce v Leči, ale na začátku prosince 1940 byla stavba zastavena pro mrazy a sněh. Ve stavbě se pak pokračovalo na jaře r. 1941.

V červnu 1940 započal se stavbou chlévi Václ. Kulštejn, rol. v Brocné 6 a Karel Dynler, rol. v Brocné čp. 38, se stavbou obytného a hosp. stavení, které bylo zničeno požárem dne 15/4. 1940.

V květnu 1941 započal Jos. Pohl, rol. Br. 4, se stavbou domov. stav. "černou" přístavba hospod. stavení u Leufeldů, hostin.

"černou" stavba stodoly Josefa Popa, rol. v Brocné 1, která byla dříve dřevěná a vichřicí 7/4. 1941 byla rozvalena.

V r. 1941 koupila obec Brocná chalupu čp. 19 od Boženy Kildové - Tišlerové a Jarosl. Poklové - Tišlerové za 23.000 Kčs pro chudé příslušníky obce.

O přírodninách 1940 pověřil odbor. uč. Frant. Hrobovič po všech obcích Rychnovska soupis starých a památn. stromů a vydal spisek: Staré a památné stromy na Rychnovsku. Spisek je v místní knihovně pod č. B55 a na str. 60 jsou uvedeny tyto staré památné lipy:

1 velkolistá lípa na hranicích statku čp. 2 a čp. 4 v Brocné s těmito rozměry: objem 2,90, v = 30 m, stáří přes 140 let.

2 malolisté lipy u statku čp. 5 Viška s těmito rozměry:

objem: 2,30; 2,72; v = 22 m, stáří přes 130 let.

Majitelé chudí tyto staré a památné lipy, jak z důvodů hospodářských, tak i z lásky k přírodě.

Asi v r. 1943, když byl citelný nedostatek kovi, volůšů brancevých, vstoupili okupanti ruce i na kozy. Tak byl i brocný obecní zvon, který už na 1. světové války byl uklizen a zabrán, fašisty ovládnut. Ale šťastnou náhodou přečkal i 2. světovou válku a brzy po skončení války byl nepoškozen obci vrácen a na to slavnostně vyveden. Výnos veselice, která se potom konala, byl věnován na obnovu vybudování osady Lidice, která byla v r. 1942 fašisty zničena a z map vyhlazena.

Mohlo by se namítnouti, že i v této válce měl být zvon tajně uklizen a schován, ale byla zde velká obava z vyvrazení a zvon by musel na perskuci vesnice, která by určitě pro sabotáž

Během války, pokud bylo možno, byla zvyšována bytová kultura aspoň nákupem nábytku a byly opravovány nové moderní kredence a nářadí do pokojů. Předtím ve válce byl nábytek přidělován na pronájem, hlavně novomanželům.

Také rozhlasových přijímačů přibývalo. Když pak okupanti dali s přijímačů odstranit některé součástky, aby lidé nemohli poslouchat cizinu, vymysleli si lidé všelijaká opatření, aby zprávy se zachránily a mohli poslouchat.

V červnu 1941 byla do Brocné z Kvasin přistěhována rodina Antonína Leufeldy: manželka Anežka, děti Miloslava, Antonín a syn Bohumil Hejrlar. Tato rodina byla úplně bez prostředků a největší potíž byla s ubytováním. Bydleti střídali u některých rolníků a když se oteplilo, i ve skladišti Kampelický. Je konci r. 1941 byla pro ně upravena 1 místnost v obecní chalupě čp. 19.

Na začátku března 1941 odejel na práci do Německa uvedený Anton. Leufeld s nevolastním synem Bohumilem Hejrlarem. Anton. Leufeld byl doma několikrát na dovolené, ale vždy přeláhl a odjel dříve v doprovodu četníka. Bohumil Hejrlar se učil brzy po válce, ale Antonín Leufeld asi v r. 1944 někde zahynul, zpráva o tom však, nedošla. Tak i v Brocné si vyžádala 2. světová válka 1 obět.

Ještě před válkou odešli dobrovolně na práci do Německa: Karel Španěl, dělník v Brocné 12 a Thomas. Němeček, strojník z Višky 5.

Asi koncem r. 1942 byli "nasazeni" na práci do Německa: Josef Lukavský, strojník Viška 11 a Jarosl. Ehl se remédit. Brocná 5. Jarosl. Ehl se vrátil ještě během války, Josef Lukavský na začátku července 1945.

V posledních měsících války, když se fronta přibližovala, nutili Němci naše lidi na opevňovací práce v okolí Brocné. Tak lidé z Brocné pomáhali při křivení překážek a krytů v Hraštic. Byly kopány hluboké příkopky a ze silných dřev stavěny úzavěry silnice u Hraštic kopce. To byla poslední práce pro okupanty.

V obci je jednotřídní škola. Počet žáků klesl pod 20, voláště když v válce děti od 5. škol. roku navštěvovaly měst. školu ve Skuhro-vě nebo v Jolnici. Těže dolehly válč. poměry na školu a kulturní. Z učeb. osnov odstraněn dějepis, občan. vých. a zavedena němčina.

Úřední písem. slyš. se školou od r. 1942 byl jen německý, s obec. úř.

IV. Hmotná úroveň obyvatel.

Rodina Anton. Leufeldy.

Na práci do Německa.

Poslední práce pro Němce.

V. Kulturní škola.

Krásné mapy, vlastenecké obrazy a některé knihy musely se odebrat.

Školní děti musely sbírat starý papír, šelero, léčivé byliny.

Uhelné prádliny velmi narušovaly vyučování.

Učitelé: Jarosl. Kárašick, říd. uč., Lidmila Kolaříková z Rychn. ke konci války vyučovala němčině, Bedř. Triemerová ze Skuh. u B. ručním prácním.

Věřejná knihovna protivala během války časté změny náhlými revizemi, při nichž byly knihy vyřazovány a nemohly být českou literaturou nahrazeny. Počet členů i počet výpůjček stále klesal. Stav knihovny v r. 1940 - 1945:

Ke dni	31. XII. 1940	bylo	343 svaz.,	25 členů,	280 výpůjček.
" "	31. XII. 1941	"	349 "	30 "	370 "
" "	31. XII. 1942	"	354 "	18 "	258 "
" "	31. XII. 1943	"	371 "	15 "	240 "
" "	31. XII. 1944	"	387 "	12 "	180 "
" "	31. XII. 1945	"	360 "	14 "	170 "

Během války byl v obci odebrán Lidový deník, Društvo. noviny.

Někteří reméděři odebírali odborné remédětské časopisy: náš chov, Mléčnický hospodář. Ženy odebíraly: Zpráva o včelách, Hvězda, Rorkeč, Český týden, Křesťanský román, Večery pod lampou, ale z nedostatku jiné četby kupoval se i Rhodokaps.

Později ve válce, když „viktoria - vítězství“, které bylo v létě 1941 na silnicích a zdech silně vynečeno, ale fašisty opouštělo, byly omerovány i taneční radbavy. Lidé vyšli si navštívit kino ve Skuhově u B. a v Solnici. Broenská mládež si uspořádala několikrát na černo tanečnicku u hol. Věc. Jerka u Broene 20, na jeho „sále“, který mu jinak sloužil za výpůjčku.

Již v r. 1940 bylo zakázáno prání čarodějnic, stavění májů na 1. května a vyvěšování čes. praporů.

Od 1. dubna 1940 byl zaveden letní čas. Po půl noci na 1. IV. 1940 byly hodiny posunuty o 1 hod. dopředu.

V r. 1940 všechny svátky, připadající na všední dny, byly přeloženy na neděle. I když zdejší obyvatelstvo nelze na tradičních výklostech, jako opatření fašistů byla nepřiměřená s odporem.

Čísle zimy a velké vstavy sněhu na války daly mládeži příležitost vyvíjet se v jízdě na lyžích a tak tento lyžařský sport, který byl před lety opomíjen, začal se přestovat u školních dětí i dospívajících mládeže.

Stupeň vzdělání a duševního pokroku všech složek národa je možno posuzovat především podle jednání a rozhodování se v důležitých a nečekaných okamžicích, kdy je lid postaven před nutností řešit situaci nikoli se zřetelem k sobeckým zájmům jednotlivců a skupin obyvatelstva, nýbrž s vyššího hlediska. Před takovou zkouškou jsme byli postaveni na obou světových válkách. Jak obstála taková malá ves Broene, je možno posoudit podle toho, jak její příslušníci splnili na těchto válkách především svou lidskou povinnost ke spoludupicím, svou obětavost a věrnost k národu. U nás na první světové války byly tu případy sobeckosti a zrádnosti a to se projevilo opět v době největšího smutku naší vlasti při Mnichovské zradě na podzim 1938 a ještě hůře bylo na druhé světové války, v oněch šestí dlouhých letech národního ponižení, nejistoty a hrůzy, ale také v letech sobeckosti a lidské hamižnosti, kde se hledala pouť lásky k bližnímu a často k vlastní krvi, šlo-li o lepší sousto nebo o peníze. Většina v Broeni neklamala, ale přece se vyskytli jedinci, jejich zrádnost bledla do očí, když i s Němci obchodovali. Také v Broeni byly všelijaké nesnáze, vzniklé hlavně ze zrádnosti, ale takových hrůz, které stíhaly jiné obce, tu přece nebylo.

Okamžitě po skončení 2. světové války, když už bylo bezpečno před fašisty, vyskytli se i v Broeni jednotlivci, kteří si přisvojovali jakési násluhy při aktivní činnosti v odboji proti fašistům a při účasti v podzemním hnutí. I když činnost těchto složek byla bojová, nikomu zde není známá aktivní účast někoho z míst. obyvatelstva v odboji a domníváme se, že tím bylo po válce sledováno něco jiného. Pravdou však je, že podzemní skupině, ve které byl Josef Pruk, majem. obec. úř. v Kvasinách (zemřel 11. 10. 1944) a Lokajčák, který byl i v Broeni znám, dával zprávy i občanům v Broeni, ale nechtěl být jmenován, poněvadž to považoval za vlasteneckou povinnost. Konečně předtím nikomu reméděři bylo udeřel dobrý starý hospodář,

V. Kultura, lyžařství.

V. Kultura se stanov. social.

V. Kultura - proti-něm. odboj.

Dlouho krájecí mokro bylo na konci říční v r. 1940, asi od polov. srpna. Posečené obilí hnilo na poli, v panáček a kličilo i obilí neposečené.

Dne 15. dubna 1940 k večeru vznikl požár u Dynterů v Borovinách. Shořelo obytné stavení částečně z kamene a ze dřeva a dřevěná stodola. Při tom zničena menší zásoba píce a obilí.

Stavení se ničastuilo ruční a motorová štěkačka v Brocně.

Věčer 24. III. 1940 o velikonočních v 7 1/2 hod. večer bylo viditelné polární záření v horní části oblohy. Růdná záplava se pohybovala k západu.

Ve všechny strany za války byly silné mrazy, hodně sněhu a všechny silnice z obce svažely až do výše 1 1/2 m. Obec používala pluhu na odstraňování sněhu, ale na odstranění ulehklých ráveří na silnicích byla navržena pracovní povinnost, aby se silnice uvolnily hlavně pro dopravu mléka.

Dne 7. dubna 1941 byl zdejší kraj postižen vichřicí s ledovkou, která řádila s nesmírnou intenzitou celý den a v noci dostoupila největší prudkosti. Na obytných a hospodář. budovách byly způsobeny škody. Mnoho kach se střech bylo smeteno.

Dřevěná stodola Jos. Popa Brocná 1 byla rozvalena. V sadech bylo vyvráceno a polámano mnoho osazených stromů.

Nejvíce byly postiženy zachovalé okolní lesy. Velké části dospělého lesa Boroviny a Šeč byly úplně zničeny, vyvráceny a způsobilé. Zničené lesy poskytovaly druhého dne smutný obraz zrušování a zničení dlouholeté práce. Vichřice zaskubila i mnoho ovčie a lesního ptactva.

Ještě během války byly některé práce v Borovinách a Šeči vykonávány. Na kulturních pracovaly nejvíce školní brigády ze Soluce a v té práci se pokračovalo ještě po válce.

Rok 1945 - 1956.

Po 2. světové válce přihlíželo osob i z remédels. rodin naměst. v okolních přímyslových návsedech. V roce 1956 jsou naměst. naměst. v prím.

naměst. z Brocně: v automobil. návsed. v Ivrasinách 4 os. jako státi naměst., v Orlic. stroji. ve Skubrově u. B. 2 os., v Dynter. a přikličkár. v Soluce 7 os., ve stroji. v Šelohradě 1 os., ve Velodruv. v Soluce 1 os., jinde 2 os. jako brigád-níci v různých čase 2 os. ve Skubrově u. B. a 2 os. v Soluce.

V obci je pouze 1 řemeslník: Václav Peterka, kovář a podko-vář. Po mnoho let pracoval sám, od r. 1956 vypramáhá syn Václav, který se učí řemeslu. V nové kovárně, vybavené někte-rymi stroji, se mu dobře pracuje a aby vyhovil i nákmní-kům z okolí, bušení z kovárně se ořívá často dlouho do noci. Několik r. po válce odhlásil živnost krejčovskou Ka-rel Hylenka Brocná 11 a vstoupil do naměst. v automobil. návsedech v Ivrasinách. Jenak domácí výroba není.

Ještě lidí po válce při nákmní. službách obyvatelstvu, i když se jedná o menší práci redivie, kovář, bruhár. a j. V proválc. letech klesal počet remédels. návodů a tak v roce 1956 bylo v obci 45 samostat. hospodář. polních.

Po r. 1945 ubyly tyto remédelské návoddy:

Brocná čp. 2: po tragie. smrti hospodyně nastal rozvat v rodině a hospodář.

" čp. 3: majitelka Růžena Šlaváčkova se přestěh. do Lín.

" čp. 11: Karel Hylenka po smrti manžel. přestul hospodář.

" čp. 24: majitelka Marie Ehlová se přestěhovala do Lipovky a samot. chal. čp. 24 koupil Jos. Čejin 25.

Víska čp. 4: vlastník Karel Vímra se přestěhoval do Skubrov. Od roku 1948 bylo prováděno mnoho přesvědčovacích akcí o výhodách společ. hospodaření v JZD, ale protože bylo podněty přicházející rovní, většinou od nezemědělců, neměly mezi míst-ními polními úspěchu. Ani jediný zemědělec z místa, malý či střední, nechal se toho nákmní, a asi 2 nákmní remédels. kteří nemají dobrý vztah k remédels. práci, nepořívají důvěry u ostatních. A tak rozložení JZD bylo rok od roku oddalova-

I. Hospod. život, naměst. v prím.

Řemesla.

Zemědělství.

Vztah k JZD.